

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **Internationales Immobilien-Institut GmbH**, se sídlem Albrechtstrasse 14, 806 36 Mnichov, Spolková republika Německo, zapsaný v obchodním rejstříku vedeném Obvodním soudem v Mnichově v oddělení B, číslo firmy HRB 95098, zastoupen JUDr. Danielem Weinholdem, Ph.D., advokátem se sídlem Karlovo nám. 10, Praha 2, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hl.m. Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2009, č.j. 10824/09-1200-100430,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru vydanému Finančním úřadem pro Prahu 1 dne 10.6. 2008, č. j. 204992/09/001533106032, kterým byla žalobci vyměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1.1.2008 do 31.12.2008 ve výši 5.947.830,-Kč.

Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné z následujících skutkových a právních důvodů:

1. Rozhodnutí vychází z neúplně zjištěného skutkového stavu. Na úvod žalobce uvedl, že je investiční společností založenou podle německého práva se sídlem v Mnichově. Žalobce obhospodařuje podílové fondy zřízené podle německého práva, mimo jiné i podílový fond iii-Pan European Property Fund PEP (dále jen „Podílový fond“). Podle ust. § 21 odst. 2 písm. b) zákona o daních z příjmů č. 586/1992 Sb. v rozhodném znění (dále jen „ZDP“) má být příjem podílového fondu ve zdaňovacím období 2008 daněn sazbou 5%, tj. daňová povinnost žalobce na dani z příjmu za zdaňovací období 2008 pro Podílový fond má činit 1.416.150,-Kč. Žalobce a žalovaný dospívají k rozdílným závěrům ve skutkových otázkách, a sice zda budova čp. 1238 v k.ú. Stodůlky a pozemky související (dále jen "Nemovitost") byla jménem žalobce nabyta za prostředky podílníků podílového fondu a na jejich účet, tj. zda výnosy z

Nemovitosti jsou výnosy náležející podílovému fondu a jako takové podléhající ve zdaňovacím období sazbě daně z příjmů ve výši 5%. Žalovaný (str. 10 rozhodnutí) označuje jako jedině přípustný důkaz pořízení Nemovitosti z prostředků podílového Fondu zápis na listu vlastnictví v katastru nemovitosti. Žalobce má zato, že tento závěr je nesprávný. Výpis z listu vlastnictví s uvedením podílového fondu není jediným přípustným důkazem o vlastnictví Nemovitosti podílovým fondem. Žalovaný v rozhodnutí nezhodnotil a nezdůvodnil všechny v řízení provedené důkazy. Ve výčtu důkazů vyplývajících ze správního spisu (rozhodnutí str. 2) chybí důkazy, které podporují tvrzení žalobce, že Nemovitost byla pořízena za prostředky podílníků podílového fondu a na jejich účet. Jedná se především o usnesení výboru Podílového Fondu z října 2004, zprávy auditora za rok 2007, z níž vyplývá, že Nemovitost je žalobcem vlastněna ve prospěch Podílového fondu, resp. jeho podílníků a souhlas depozitáře Podílového fondu s nabytím Nemovitosti. Zásadnější vadou rozhodnutí, než tyto důkazy chybějící ve výše uvedeném výčtu, je okolnost, že žalovaný v rozhodnutí tyto důkazy nehodnotí, téměř je pomíjí, neuvádí, proč (ne)jsou způsobilé prokázat žalobcova tvrzení. Žalobce má za to, že z žalovanému předloženého usnesení výboru Podílového fondu, souhlasu depozitáře, jakož i z auditorských zpráv, jednoznačně vyplývá, že Nemovitost byla pořízena za prostředky podílového fondu a ve prospěch jeho podílníků.

2. Žalovaný v rozhodnutí nesprávně posoudil právní otázku. Závěr žalovaného, že vzhledem k absenci zápisu v katastru nemovitostí tak, jak jej předpokládá ust. § 7 odst. 2 zákona č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o kolektivním investování"), byla Nemovitost zakoupena z prostředků žalobce a nikoliv z prostředků podílového fondu, je nesprávný, protože podílový fond nemá právní subjektivitu (viz. ust. § 6 odst. 2 věta druhá zákona o kolektivním investování), a tedy není možné jej zapsat jako vlastníka do katastru nemovitostí. Jako vlastník je v katastru nemovitostí zapsána investiční společnost (žalobce) a to navzdory skutečnosti, že tato pouze obhospodařuje majetek, který byl pořízen za peníze podílníků Podílového fondu a ve prospěch těchto podílníků. Okolnost, že tato skutečnost nebyla zapsána v katastru nemovitostí, nic nemění na závěru, že Nemovitost byla zakoupena z prostředků Podílového fondu, a veškeré výnosy z Nemovitosti náležely Podílovému fondu, resp. jeho podílníkům. „Vzhledem k tomu, že případný údaj o Podílovém fondu v katastru nemovitostí není údajem o jeho vlastnictví Nemovitosti. jeho neuvedení nemůže bez dalšího vést k právnímu závěru, že Nemovitost byla nakoupena z prostředků žalobce.“ Uvedení podílového fondu, z jehož prostředků byla Nemovitost pořízena, je v katastru nemovitostí deklarací již nastalé skutečnosti navenek. Případný zápis této skutečnosti do katastru nemovitostí nemá jakékoliv konstitutivní účinky ve vztahu k vlastnickému právu. Nikoliv výpis z listu vlastnictví s uvedením názvu podílového fondu, ale výše uvedené opomenuté důkazy jsou nejdůležitější pro posouzení otázky, zda Nemovitost náleží podílovému fondu či nikoliv. Podle ust. § 5 odst. 1 zákona o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem č. 265/1992 Sb. v platném znění je katastrální úřad při vkladovém řízení oprávněn zkoumat listinu toliko z hledisek v tomto ustanovení vymezených. Formální způsob zápisu údaje o vlastníkově na listu vlastnictví v katastru nemovitostí nemůže být jediným přípustným důkazem k prokázání otázky, komu náleží výnosy z Nemovitosti. Je zřejmé, že postup žalovaného nemá žádnou oporu v zákoně.

Žalobce proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a přiznání náhrady nákladů řízení žalobci.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný uvádí, že souhlasí s žalobcem v tom, že předmětem sporu není to, zda mají být příjmy plynoucí z výše uvedené nemovitosti zdaněny v České republice, ale kterému subjektu mají být příjmy plynoucí z nakládání s nemovitostí přiřazeny, zda žalobci - investiční společnosti, resp. žalobcem v ČR zřízené organizační

složce a v ČR registrované k daním, nebo žalobcem zřízenému podílovému fondu registrovanému k daním v SRN, z čehož pak vyplývá aplikace sazby daně 21 % podle § 21 odst. 1 ZDP nebo 5 % podle § 21 odst. 2 písmo b) ZDP na základ daně vyplývající z nakládání s předmětnou Nemovitostí. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že žalovaný považuje výše uvedené písemnosti za jediný důkaz v daném daňovém řízení. Další důkazní prostředky, které žalobce předložil v odvolacím řízení, žalovaný neposoudil jako důkazy prokazující žalobcovo tvrzení. Žalovaný nesouhlasí s názorem žalobce, že usnesení výboru Podílového fondu z října 2004 a souhlas depozitáře Podílového fondu s nabytím Nemovitosti jsou důkazy dostačující k prokázání žalobcových tvrzení. Žalobce je přesvědčen, že tyto důkazy jasně prokazují, že Nemovitost byla pořízena pro Podílový fond. Na základě těchto důkazů žalobce něco tvrdí, avšak jiné důkazy, které měl správce daně i žalovaný k dispozici, resp. obsah dokladů, toto tvrzení žalobce vyvrací. Z uvedených písemností lze vysledovat úmysl pořídit Nemovitost z prostředků nashromážděných Podílovým fondem, tím veškeré kroky prokázání, že k uskutečnění úmyslu došlo, končí. Další písemnosti týkající se předmětné Nemovitosti svědčí o tom, že nemovitost byla pořízena ve prospěch organizační složky. Správce daně na základě těchto důkazů nemohl jednat jinak. Dále žalovaný uvádí, že podle § 18 odst. 2 písmo d) zákona č. 219/1995 Sb., Devizový zákon, mohou cizozemci - právnické osoby nabývat nemovitosti v České republice v případě, že umístí na území České republiky podnik nebo organizační složku. V daném případě Investiční společnost tuto podmínku splnila. Investiční společnost pořídila v České republice Nemovitost specifikovanou v Kupní smlouvě uzavřené dne 21.12.2004 mezi společností Beta Immorent s.r.o., se sídlem Praha 1, Národní 973/41, PSČ: 101 00, IČ: 25772589 (Prodávající), a společností Internationales Immobilien-Institut GmbH, se sídlem Mnichov, Německo, identifikační číslo společnosti: HRB 95098, se založenou organizační složkou Internationales Immobilien-Institut GmbH, organizační složka, se sídlem Praha 1, Klimentská 1216/46, PSČ: 11002, IČ: 27205321 (Kupující). Z kupní smlouvy nevyplývá, že Nemovitost byla pořízena pro Podílový fond, jak tvrdí žalobce. Tato skutečnost nevyplývá ani z výpisu z katastru nemovitostí z listu vlastnictví č. 2098 (vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu) z aktuálního období, který je veřejně přístupnou listinou a ve kterém je uvedeno, že vlastnické právo bylo zapsáno ve prospěch subjektu Internationales Immobilien-Institut GmbH, organizační složka, se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, Nové Město, 110 02 Praha 02, nikoli ve prospěch Podílového fondu. V § 7 odst. 2 tuzemského zákona o kolektivním investování je k majetku podílového fondu např. uvedeno, že pokud zvláštní právní předpis nebo právní úkon vyžadují údaj o osobě vlastníka, nahradí se údaje o všech podílnících názvem podílového fondu a údaji o investiční společnosti, která tento fond obhospodaruje. Z toho vyplývá, že zapsání vlastnického práva k Nemovitosti ve prospěch Podílového fondu nebrání žádný právní předpis za předpokladu, že se prokazatelně jedná o Nemovitost v majetku Podílového fondu. V tomto případě nehraje roli skutečnost, že Podílový fond nemá právní subjektivitu a že do právních vztahů za tento fond vstupuje Investiční společnost, jak vysvětluje žalobce to, že jako vlastník Nemovitosti je zapsána organizační složka Investiční společnosti (rovněž subjekt bez právní subjektivity). Investiční společnosti zároveň žádný právní předpis nezakazuje, aby si pro činnosti mimo rámec zákona o kolektivním investování pořizovala majetek v České republice, a s tímto majetkem dosahovala příjmů, jejichž zdroj je tím umístěn v České republice (§ 22 ZDP) a které podléhají v České republice zdanění, jak již bylo popsáno výše.

Žalovaný navrhuje z uvedených důvodů zamítnutí žaloby.

Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku. V ní uvádí, že z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že v podstatě jediným důkazem pro žalovaného o tom, že Nemovitost byla pořízena ve prospěch podílníků Podílového fondu, by bylo uvedení této skutečnosti na příslušném listu

vlastnictví. Žalobce je přesvědčen, že v daňovém řízení prokázal skutečné vlastnictví Nemovitosti. Tento fakt lze jednoznačně vyčíst z žalovaným pominutých důkazů, a to usnesení výboru Podílového fondu z října 2004, zprávy auditora za rok 2007, z níž vyplývá, že Nemovitost je žalobcem vlastněna ve prospěch Podílového fondu, resp. jeho podílníků, a souhlasu depozitáře Podílového fondu s nabytím Nemovitosti. K těmto důkazům žalovaný uvedl, že „jiné důkazy, které měl správce daně i žalovaný k dispozici“ žalobcem tvrzené skutečnosti vyvrací. Jelikož žalovaný neuvedl, o které jiné důkazy se opírá je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalobce nesouhlasí s odůvodněním žalovaného, když tento tvrdí, že „žalobce není subjektem, který by podléhal české jurisdikci“, zároveň však vytýká žalobci, že si v souladu s § 7 odst. 2 zákona o kolektivním investování nenechal zachytit skutečné vlastnictví v katastru nemovitostí. Žalobce se domnívá, že se na něj ust. § 7 odst. 2 zákona o kolektivním investování nevztahuje, stejně tak jako ostatní ustanovení zákona o kolektivním investování. Ust. § 7 odst. 2 zákona o kolektivním investování nadto nestanoví právní povinnost, pouze umožňuje specifický způsob evidence vlastnictví.

Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci řízení výslovně vyjádřili, že s takovým projednáním věci souhlasí [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Žalobce - Internationales Immobilien-Institut GmbH, se sídlem Albrechtstrasse 14, 80636 Mnichov, SRN, zřídil na území České republiky organizační složku Internationales Immobilien-Institut GmbH, se sídlem Klimentská 1216/46, 11002 Praha 1, registrovanou k daním v České republice pod DIČ: CZ27205321. Žalobce je daňovým subjektem se sídlem v SRN, to znamená daňovým nerezidentem České republiky, a tedy poplatníkem podle § 17 odst. 4 ZDP. Žalobce je investiční společností založenou podle právních předpisů SRN, která zřizuje podílové fondy, jejichž majetek obhospodařuje. Jedním z takových fondů je iii-Pan European Property Fund PEP (dále jen "Podílový fond"). Podílový fond a organizační složka jsou subjekty bez právní subjektivity, a proto do právních vztahů za oba tyto subjekty vstupuje Investiční společnost.

Žalobce podal dne 27.03.2009 za organizační složku daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2008, (evid. u správce daně pod č.j. 153656/09) (daňové přiznání 1), s kódem rozlišení typu přiznání 5A, který se užívá pro investiční kapitálové společnosti obhospodařující majetek podílových fondů,

Tentýž den žalobce podal daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2008, evid. u správce daně pod č.j. 153657/09 ze dne 27.03.2009 (daňové přiznání 2), za Podílový fond s kódem rozlišení typu přiznání 4A, který se však používá pro investiční fond - akciovou společnost (tedy subjekt s právní subjektivitou).

V obou daňových přiznáních byly sazby daně uvedené pro výpočet daňové povinnosti uvedeny 21 % podle § 21 odst. 1 ZDP, ve znění pro rok 2008.

Správce daně dne 30.04.2009 žalobci doručil výzvu podle § 43 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "ZSDP"), č.j. 157299/09/001533106032, ze dne 27.04.2009, v které žalobce vyzval k odstranění pochybností o správnosti, pravdivosti a průkaznosti u daňového přiznání 1, a k prokázání splnění podmínek podle zákona o kolektivním investování.

Ve spise se nachází výzva č.j. 290922/07/001531/1172, ze dne 25.09.2007, kterou správce daně v daňových řízeních, týkajících se daňových přiznání k dani z příjmů právnických osob za předchozí zdaňovací období, zaslal České národní bance, sekci regulace a dohledu nad kapitálovým trhem (doručena dne 01.10.2007) dle § 34 odst. 4 a odst. 11 zákona o správě daní, k poskytnutí dokladů o tom, zda žalobce splňuje podmínky zákona o kolektivním investování pro tuto činnost na území České republiky.

Z odpovědi České národní banky ze dne 25.10.2007, doručené správci daně dne 25.10.2007 vyplývá, že poskytování služeb zahraniční investiční společností v České republice prostřednictvím organizační složky umístěné v České republice nebo bez jejího umístění v České republice podléhá notifikační povinnosti dle zákona o kolektivním investování. Žalobce však povinnost podle zákona o kolektivním investování nesplnil, a proto na území České republiky vykonával pouze činnosti mimo rámec daný tímto zákonem.

V odpovědi žalobce (evid. pod č.j. 179130/09) na výzvu správce daně č.j. 157299/09/001533106032, k odstranění pochybností, uvedl, že není registrován u ČNB. Tuto skutečnost odůvodnil také v souvislosti s doplněním odvolání proti platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob za předchozí zdaňovací období - rok 2007.

Dne 09.06.2009 byl na Finančním úřadě pro Prahu 1 sepsán protokol o ústním jednání podle § 12 zákona o správě daní č.j. 203351/09/001533106032, se zástupcem žalobce.

Zpráva o průběhu a výsledku vytykácího řízení č.j. 204970/09/001533106032 ze dne 10.06.2009 a platební výměr na daň z příjmů právnických osob za rok 2008 s kódem rozlišení typu daňového přiznání 2A, které podává poplatník se sídlem mimo území České republiky (§ 17 odst. 4 ZDP), byly doručeny zplnomocněnému zástupci žalobce dne 16.06.2009 a žalobci dne 16.06.2009.

Dne 08.07.2009 bylo správci daně doručeno odvolání ze dne 08.07.2009 proti výše uvedenému platebnímu výměru. V odvolání žalobce nesouhlasil se stanovenou daňovou povinností a požadoval uplatnit pro stanovení daňové povinnosti na dani z příjmů právnických osob organizační složky sazbu daně 5 % podle § 21 odst. 2 písm. b) ZDP namísto sazby daně 21 % podle § 21 odst. 1 ZDP. V odvolání žalobce uplatnil shodnou argumentaci jako v žalobě. K odvolání odkázal na důkazní prostředky mimo jiné usnesení výboru Podílového Fondu z října 2004, zprávu auditora za rok 2007 a souhlas depozitáře Podílového fondu s nabytím Nemovitosti.

Žalovaný rozhodnutím č.j. 10824/09-1200-100430 odvolání žalobce proti platebnímu výměru zamítl. Své rozhodnutí odůvodnil tak, že žalobce neprokázal, že Nemovitost byla pořízena pro Podílový fond a že výnosy z nakládání s touto nemovitostí představují výnosy tohoto Podílového fondu. Uvedl, že vzhledem k tomu, že podílový fond zřízený podle právních předpisů České republiky je obdobně (jako u některých typů subjektů s obdobnou činností zřízených dle právních předpisů SRN) subjektem bez právní subjektivity, vstupuje do právních vztahů za tento podílový fond investiční společnost, která tento podílový fond zřídila a která jeho majetek obhospodařuje. V případě, že investiční společnost pořídí z prostředků nashromážděných v podílovém fondu určitou nemovitost, měla by tato skutečnost prokazatelně vyplynout z dokladů, do nichž se tato skutečnost zaznamenává. „Tvzení, že tomu tak není, protože podílové fondy nemají právní subjektivitu, a proto je v dokladech uvedena jako vlastník investiční společnost, není jako důkaz o vlastnictví majetku podílového fondu dostačující. Nabytí nemovitosti je např. zachyceno na listu vlastnictví vedeném příslušným katastrálním úřadem. V případě nabytí nemovitostí podílovým fondem, je tato skutečnost uvedena na listu vlastnictví tak, že vlastnické právo je zapsáno ve prospěch podílníků, event. je tento zápis o podílnících nahrazen názvem podílového fondu, a dále je na listu vlastnictví uvedena investiční společnost, která majetek podílového fondu obhospodařuje. Na této skutečnosti nic nemění to, že investiční společnost, která podílové fondy zřizuje, není založena podle českých právních předpisů upravujících kolektivní investování. Nebyly zjištěny žádné tuzemské právní předpisy, které by tomuto zápisu vlastnictví bránily. V konkrétním případě bylo kromě skutečností obsažených ve spisovém materiálu zjištěno, že ve výpisu z katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 2098, vedeném Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální území Stodůlky, je vlastnické právo zapsáno ve prospěch Internationales Immobilien-Institut GmbH, se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, Nové Město, 110 02 Praha 02, IČ: 27205321 (organizační složka), která je

rovněž subjektem bez právní subjektivity. Tato listina je veřejně dostupným dokumentem. Z uvedeného rovněž vyplývá, že pro tento subjekt bylo vlastnické právo zapsáno na základě Kupní smlouvy ze dne 21.12.2004 s právními účinky vkladu ke dni 29.12.2004. Z uvedeného dále vyplývá, že vlastnické právo k Nemovitosti nabyla organizační složka zřízená v České republice Investiční společností se sídlem v SRN.“

Žádné jiné skutečnosti týkající se Podílového fondu z výše zmíněných písemností, jak je tvrdil žalobce, nevyplývají. Vzhledem k tomu, že organizační složka může nabývat majetek, tedy i nemovitosti v České republice (kdy tuto nemovitost pro organizační složku bez právní subjektivity kupuje její zřizovatel se sídlem mimo území České republiky), a s tímto majetkem nakládat, mohou jí plynout zdanitelné příjmy, resp. jejím prostřednictvím plynou tyto příjmy jejímu zřizovateli. Tyto příjmy jsou pro nakládání s movitým majetkem uvedeny v § 22 odst. 1 písm. e) ZDP a s nemovitým majetkem v § 22 odst. 1 písm. g) bod 5 ZDP. Sazba daně, která se pro zdanění uvedených příjmů, resp. pro vykázaný základ daně z uvedených činností organizační složky, aplikuje, je uvedena v § 21 odst. 1 ZDP, jak již bylo uvedeno výše.

Za účelem objektivního posouzení věci a potvrzení svého stanoviska žalovaný navíc vyzval výzvou podle § 34 odst. 3 a 4 zákona o správě daní, č.j. 8817/09-1200-100430 ze dne 22.06.2009, Katastrální úřad pro hlavní město Prahu (dále jen "katastrální úřad") k předložení výpisu z katastru nemovitostí k Nemovitosti na adrese Šafránkova 1238/1, Praha 5, a dalších relevantních dokladů, na základě kterých byl proveden zápis vlastnického práva do katastru nemovitostí k této Nemovitosti. Jedná se o písemnosti, které má žalobce k dispozici. Žalovaný dospěl k závěru, že obsah dokladů zaslaných katastrálním úřadem (evid. pod č.j. 9585/09-1200 ze dne 10.07.20(9) pouze potvrzuje skutečnosti, ke kterým dospěl správce daně v průběhu daňového řízení a žalovaný na základě odvolacího spisu. Kromě již výše uvedených skutečností z "Návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí" ze dne 29.12.2009 vyplývá, že dne 21.12.2004 byla podepsána kupní smlouva na nemovitosti: pozemek parc. č. 2709/1, pozemek parc. č. 2709/2, pozemek parc. č. 3125/2, pozemek parc. č. 3125/3 a budova č. 1238 nacházející se na pozemku parc. č. 3125/3, vše zapsáno na listu vlastnictví č. 2098, Nemovitosti se nacházejí v katastrálním území Stodůlky, obec Praha (Nemovitost), mezi společnostmi Beta Immorent s.r.o., se sídlem Praha 1, Národní 973/41, PSČ: 11000, IČ: 25772589, a společností Internationales Immobilien-Institut GmbH se sídlem Albrechtstrasse 14, 80636, Mnichov, SRN, se založenou organizační složkou Internationales Immobilien-Institut GmbH, organizační složka, se sídlem Praha 1, Klimentská 1216/46, PSČ: 11002, IČ: 2725321. V kupní smlouvě je také uvedeno, že obě smluvní strany odkazují na § 17 odst. 2 písm. d) zákona č. 219/1995 Sb., Devizový zákon, podle kterého mohou cizozemci - právnické osoby - nabývat v České republice nemovitosti, pokud umístí v České republice podnik nebo organizační složku a pokud mají oprávnění v České republice podnikat. Vzhledem k tomu, že Investiční společnost vykonávala činnosti mimo rámec zákona o kolektivním investování, nebránilo nic tomu, aby pořídila v České republice Nemovitost a aby vzhledem k předmětu činnosti organizační složky dosahovala z území České republiky příjmy z nakládání s Nemovitostí, které podléhají v České republice zdanění.

Z obsahu dalších dokladů nevyplývá, že by Nemovitost byla pořízena pro podílníky Podílového fondu, pokud by tomu tak bylo, byla by tato skutečnost např. v písemnostem katastrálního úřadu zachycena (viz. např. § 7 odst. 2 zákona o kolektivním investování). Pouhé tvrzení, že tomu tak bylo, a to vzhledem k právnímu postavení Podílového fondu, je k prokázání této skutečnosti nedostačující. Žalovaný odkázal na ust. § 31 odst. 9 zákona o správě daní, podle kterého má daňový subjekt povinnost tvrzenou skutečnost prokázat.

Žalovaný uvedl, že podle § 18 odst. 2 písm. d) zákona č. 219/1995 Sb., Devizový zákon, mohou cizozemci - právnické osoby - nabývat nemovitosti v České republice v případě, že umístí na území České republiky podnik nebo organizační složku. V daném

případě Investiční společnost tuto podmínku splnila. Investiční společnost pořídila v České republice Nemovitost specifikovanou v Kupní smlouvě uzavřené dne 21.12.2004 mezi společnostmi Beta Immorent s.r.o., se sídlem Praha 1, Národní 973/41, PSČ: 101 00, IČ: 25772589 (Prodávající), a společností Internationales Immobilien-Institut GmbH, se sídlem Mnichov, Německo, identifikační číslo společnosti: HRB 95098, se založenou organizační složkou Internationales Immobilien-Institut GmbH, organizační složka, se sídlem Praha 1, Klimentská 1216/46, PSČ: 110 02, IČ: 27205321 (Kupující). Z kupní smlouvy žalovaný nezjistil, že Nemovitost byla pořízena pro Podílový fond, jak tvrdí žalobce. Tato skutečnost nevyplývá ani z výpisu z katastru nemovitostí z listu vlastnictví č. 2098 (vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu) z aktuálního období, který je veřejně přístupnou listinou a ve kterém je uvedeno, že vlastnické právo bylo zapsáno ve prospěch subjektu Internationales Immobilien-Institut GmbH, organizační složka, se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, Nové Město, 110 02 Praha 02, nikoli ve prospěch Podílového fondu. Žalovaný odkázal v té souvislosti na znění ust. § 7 odst. 2 zákona o kolektivním investování, v němž je např. uvedeno, že pokud zvláštní právní předpis nebo právní úkon vyžadují údaj o osobě vlastníka, nahradí se údaje o všech podílnících názvem podílového fondu a údaji o investiční společnosti, která tento fond obhospodařuje. Z toho vyplývá, že zapsání vlastnického práva k Nemovitosti ve prospěch Podílového fondu nebránil žádný právní předpis za předpokladu, že se prokazatelně jedná o Nemovitost v majetku Podílového fondu. V tomto případě nehraje roli skutečnost, že Podílový fond nemá právní subjektivitu a že do právních vztahů za tento fond vstupuje Investiční společnost, jak vysvětluje žalobce to, že jako vlastník Nemovitosti je zapsána organizační složka Investiční společnosti (rovněž subjekt bez právní subjektivity). Investiční společnosti zároveň žádný právní předpis nezakazuje, aby si pro činnosti mimo rámec zákona o kolektivním investování pořizovala majetek v České republice, a s tímto majetkem dosahovala příjmů, jejichž zdroj je tím umístěn v České republice (§ 22 ZOP) a které podléhají v České republice zdanění.

Žalovaný k důkazům na které žalobce v odvolání odkazoval uvedl, že „na základě předložených důkazních prostředků: daňových přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2008 (daňová přiznání 1 a 2), evid. pod č.j. 153656/09 ze dne 27.03.2009 a pod č.j. 153657/09 ze dne 27.03.2009, z účetních výkazů organizační složky sestavených k 31.12.2007, Potvrzení o daňové registraci Investiční společnosti u Finančního úřadu pro korporace v Mnichově, č.j. 143/800/14503 KO 1, ze dne 06.03.2006, Prohlášení o skutečném vlastnictví příjmů ze dne 16.02.2006 a Potvrzení Finančního úřadu pro korporace v Mnichově, že Podílový fond je poplatníkem SRN, nelze jednoznačně osvědčit, že se Podílový fond stal vlastníkem Nemovitosti, a dále osvědčit, že Podílový fond lze pro daňové účely srovnávat s podílovým fondem bez právní subjektivity zřízeným podle tuzemských právních předpisů upravujících režim kolektivního investování. Rovněž souhlas depozitáře Podílového fondu s nabytím Nemovitosti nepotvrzuje, že Nemovitost byla pro podílníky Podílového fondu skutečně pořízena.“

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Ad 1. Žalobce namítá, že rozhodnutí vychází z neúplně zjištěného skutkového stavu, protože nedoložil žalovanému list vlastnictví s uvedením Podílového fondu, a v rámci tohoto žalobního bodu nesouhlasí s tvrzením žalovaného (str. 10 rozhodnutí), který označuje jako jedině přípustný důkaz pořízení Nemovitosti z prostředků podílového Fondu zápis na listu vlastnictví v katastru nemovitosti.

Na základě výše citované části odůvodnění rozhodnutí žalovaného (uvedeného na str. 10) soud považuje tvrzení žalobce, že žalovaný označuje jako jedině přípustný důkaz zápis v katastru nemovitostí, za vytržený z kontextu celé pasáže. Žalovaný tam uvedl, že „Nabytí nemovitosti je např. zachyceno na listu vlastnictví vedeném příslušným katastrálním úřadem.“, tím nijak nevyloučil i jiné způsoby prokázání vlastnictví. Je nepochybné, že zápis v katastru nemovitostí je údaj, u kterého se pouze presumuje správnost zápisu a není sám o sobě nezpochybnitelným důkazem o vlastnictví, ale připouští důkaz opaku.

S námitkou týkající se neúplně zjištěného skutkového stavu souvisí tvrzení, že žalovaný v rozhodnutí nezhodnotil a nezdůvodnil všechny v řízení provedené důkazy a neuvedl, proč (ne)jsou způsobilé prokázat žalobcova tvrzení. Jedná se důkazy, které podporují tvrzení žalobce, že Nemovitost byla pořízena za prostředky podílníků podílového fondu a na jejich účet. Jsou to především usnesení výboru Podílového Fondu z října 2004, zpráva auditora za rok 2007, z níž vyplývá, že Nemovitost je žalobcem vlastněna ve prospěch Podílového fondu, resp. jeho podílníků a souhlas depozitáře Podílového fondu s nabytím Nemovitosti.

Soud musí na tomto místě zdůraznit, že v daňovém řízení je to žalobce, který má důkazní břemeno, což vyplývá ze znění ust. § 31 odst. 9 ZSDP, podle kterého je žalobce povinen tvrzenou daňovou povinnost prokázat.

Přestože žalobce namítal v rámci tohoto žalobního bodu pouze obecně neúplné zjištění skutkového stavu, neboť neuvedl, kromě výše zmíněných námitek, z jakých dalších důvodů nedostatečně zjištěný skutkový stav dovozuje, soud se zabýval přezkumem, o jaké skutečnosti opřel žalovaný svůj závěr o neunesení důkazního břemene žalobcem.

Žalobce je investiční společností se sídlem v SRN, která zřídila (dne 20.12.2004 – dle Obchodního rejstříku) na území České republiky organizační složku - Internationales Immobilien-Institut GmbH, organizační složka, se sídlem Klimentská 1216/46, 110 02 Praha 1, DIČ: CZ27205321. Organizační složka se sídlem na území České republiky je subjektem bez právní subjektivity, a proto do právních vztahů vstupuje za tuto organizační složku její zřizovatel. Předmětem podnikání organizační složky pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor bez poskytování jiných než základních služeb, zajišťujících řádný provoz nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Pro daňové účely je žalobce - zřizovatel organizační složky v České republice - poplatníkem podle § 17 odst. 4 ZOP, který má tzv. omezenou daňovou povinnost, která se vztahuje pouze na příjmy, jejichž zdroj je umístěn na území České republiky (viz § 22 ZOP). Vzhledem k tomu, že žalobci plynou z České republiky prostřednictvím organizační složky zdanitelné příjmy, je tato organizační složka zároveň daňovou stálou provozovnou, jejímž prostřednictvím jsou tyto příjmy v České republice zdaňovány. Sazba daně pro investiční kapitálové společnosti je uvedena v ust. § 21 odst. 1 ZDP a pro rok 2008 činila 21%. Sazba daně pro podílové fondy je uvedena v § 21 odst. 2 ZDP a pro rok 2008 činila 5 %. Podle ust. § 20 odst. 3 ZDP se u investiční společnosti, která vytváří podílové fondy stanoví základ daně z příjmů samostatně za investiční společnost a odděleně za jednotlivé podílové fondy. Vzhledem k tomu že podílový fond nemá právní subjektivitu není právnickou osobou dle § 17 odst. 4 ZDP.

Předmětem činnosti žalobce - zřizovatele organizační složky, jakožto investiční společnosti je kolektivní investování, to znamená že žalobce zřizuje a obhospodařuje podílové fondy, kdy jedním z těchto fondů je dle skutečností uvedených žalobcem iii-Pan European Property Fund PEP (Podílový fond). Podle tvrzení žalobce vedeného v odvolání tento Podílový fond získává prostředky ke kolektivnímu investování zejména od penzijních fondů a tyto prostředky investuje do pořízení nemovitostí v státech Evropy, z jejichž pronájmů pak získává výnosy. V odvolání žalobce taktéž uvedl, že investiční výbor Podílového fondu schválil v říjnu 2004 nákup předmětné Nemovitosti, kdy podle žalobcova tvrzení tato Nemovitost byla žalobcem koupena pro Podílový fond a organizační složka žalobce

(Internationales Immobilien-Institut GmbH, organizační složka, se sídlem Klimentská 1216/46, 110 02 Praha 1,) byla dle tvrzení žalobce založena za účelem správy předmětné Nemovitosti, neboť Podílový fond jako subjekt bez právní subjektivity nemohl v České republice zřídit stálou provozovnu, a proto ji zřídil žalobce. Žalobce ovšem toto své tvrzení neprokázal. Nutno souhlasit s žalovaným, že pouhé tvrzení, že Podílový fond, jako subjekt bez právní subjektivity, nemohl zřídit v České republice organizační složku - daňovou stálou provozovnu, a proto ji musel zřídit zřizovatel Podílového fondu, je pro prokázání toho, že mu předmětná Nemovitost náleží, nedostatečné.

Žalobce v rámci tohoto žalobního bodu také uvedl, že žalovaný se nevypořádal s důkazy na které žalobce v odvolání poukazoval, a nezdůvodnil proč k nim nepřihlížel.

Z rozhodnutí žalovaného citovaného výše (poslední odstavec) vyplývá, že se k žalobcem předloženým důkazům ve stručnosti vyjádřil. Pokud jde o důkaz souhlas depozitáře Podílového fondu s nabytím Nemovitosti a rozhodnutí investičního výboru Podílového fondu z prosince 2004, žalovaný uvedl, že tento důkaz „nepotvrzuje, že Nemovitost byla pro podílníky Podílového fondu skutečně pořízena“. Soud považuje pokud jde o tento důkaz takové hodnocení byť je stručné, za dostatečné; je evidentní, že souhlas s pořízením Nemovitosti pro Podílový fond ještě nedokládá, že k pořízení pro fond následně skutečně došlo, zejména když kupní smlouva, na jejímž základě byla Nemovitost žalobcem koupena skutečnost, že Nemovitost byla pořízena pro Podílový fond nijak neprokazuje.

K prokázání skutečnosti, že Nemovitost byla pořízena ve prospěch podílníků Podílového fondu, nestačí ani tvrzení žalobce, že Podílový fond nemá právní subjektivitu, takže z toho důvodu nemůže být nikde ve výše zmiňovaných dokladech uveden. Takové tvrzení žalobce vyvrací i ta skutečnost, že organizační složka žalobce, jakožto také subjekt bez právní subjektivity na dokladech je uveden. Například z výpisu z katastru nemovitostí na listu vlastnictví č.2098, vedeném Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, Katastrální území Stodůlky, si soud ověřil, že vlastnické právo k Nemovitosti je zapsáno ve prospěch Internationales Immobilien-Institut GmbH, se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, Nové Město, 11002 Praha 02, IČ: 27205321 (organizační složka), která je rovněž subjektem bez právní subjektivity. Vlastnické právo bylo zapsáno na základě Kupní smlouvy ze dne 21.12.2004 s právními účinky vkladu ke dni 29.12.2004. Z uvedeného je nepochybné, že vlastnické právo k Nemovitosti nabyla organizační složka zřízená v České republice Investiční společností se sídlem v SRN. Organizační složka může nabývat majetek, tedy i nemovitosti v České republice, tím způsobem, že nemovitost pro organizační složku bez právní subjektivity kupuje její zřizovatel se sídlem mimo území České republiky, a s tímto majetkem může organizační složka nakládat a zdanitelné příjmy jejím prostřednictvím plynou jejímu zřizovateli. Skutečnost, že Internationales Immobilien-Institut GmbH, se sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1, Nové Město, 11002 Praha 02, IČ: 27205321 (organizační složka), byla zřízena za účelem nakládání z nemovitostmi potvrzuje její předmět podnikání uvedený v Obchodním rejstříku.

Pokud investiční společnost pořídí z prostředků nashromážděných v podílovém fondu určitou nemovitost, nebo pořídí nemovitost pro podílový fond, jistě by taková skutečnost měla být z dokladů, do nichž se tato skutečnost zaznamenává. Tvrzení, že podílové fondy nemají právní subjektivitu, a proto je v dokladech uvedena jako vlastník investiční společnost, nepotvrzuje vlastnictví podílového fondu. Nabytí nemovitosti je dle českého právního řádu vždy zachyceno na listu vlastnictví vedeném příslušným katastrálním úřadem. V případě nabytí nemovitostí podílovým fondem, je tato skutečnost uvedena na listu vlastnictví. Vlastnické právo se v tomto případě zapíše ve prospěch podílníků nebo podílového fondu, a

uvede se na listu vlastnictví investiční společnost, která majetek podílového fondu obhospodaruje. Je nerozhodné, že zřizovatel podílového fondu zřizuje není založen podle českých právních předpisů. Pro zdanění uvedených příjmů, resp. pro vykázání základ daně z uvedených činností organizační složky, se použije sazba daně dle ust. § 21 odst. 1 ZDP, ve výši 21 %.

Doklady zaslané katastrálním úřadem (evid. pod čj. 9585/09-1200 ze dne 10.07.2009) v průběhu odvolacího řízení žalovanému potvrzují skutečnosti, ke kterým dospěl správce daně.

Z Návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí ze dne 29.12.2009 vyplývá, že dne 21.12.2004 byla podepsána kupní smlouva na předmětnou Nemovitost mezi společnostmi Beta Immorent s.r.o., se sídlem Praha 1, Národní 973/41, PSČ: 110 00, IČ: 25772589, a společností Internationales Immobilien-Institut GmbH, se sídlem Albrechtstrassel4, 80636, Mnichov, SRN, se založenou organizační složkou Internationales Immobilien-Institut GmbH, organizační složka, se sídlem Praha 1, Klimentská 1216/46, PSČ: 110 02, IČ: 2725321.

Z kupní smlouvy vyplývá, že obě smluvní strany odkazují na § 17 odst. 2 písm. d) zákona č. 219/1995 Sb., devizový zákon, podle kterého mohou cizozemci - právnické osoby - nabývat v České republice nemovitosti, pokud umístí v České republice podnik nebo organizační složku a pokud mají oprávnění v České republice podnikat. Z těchto ani z dalších dokumentů nijak nevyplývá, že by předmětná Nemovitost byla pořízena pro podílníky Podílového fondu, pokud by tomu tak bylo, byla by tato skutečnost nepochybně v dokumentech katastrálního úřadu zachycena.

Pokud jde o důkaz - zpráva auditora za rok 2007, žalobce tvrdil, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí s tímto důkazem nevypořádal. Soud z textu odůvodnění na str. 12 rozhodnutí zjistil, že tomu tak není; zprávou auditora za rok 2007, jakož i účetní evidencí (záznamy v účetní evidenci Podílového fondu, účetní závěrku organizační složky k 31.12.2007, i účetní závěrku investiční společnosti) se žalovaný zabýval a zkoumal k tvrzení žalobce, zda-li tyto dokumenty prokazují, že předmětná Nemovitost je majetkem Podílového fondu, a uvedl, že tvrzení žalobce (uvedené v odvolání), že výnosy z nakládání s Nemovitostí jsou výnosy Podílového fondu z těchto důkazů nezjistil - viz. „skutečnosti zjištěné správcem daně a odvolacím orgánem, o kterých bylo účtováno, jsou odlišné od tvrzení odvolatele.“ (cit rozh. str.12). I když se žalovaný s těmito důkazy vypořádal stručně, vzhledem k tomu, že údaje tvrzené žalobcem v odvolání se v těchto důkazech nenacházejí, nelze vytýkat žalovanému, že víc k těmto dokumentům neuvedl.

K dalším důkazům (daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2008, evid. pod č.j. 153656/09 ze dne 27.03.2009 a pod č.j. 153657/09 ze dne 27.03.2009, z účetních výkazů organizační složky sestavených k 31.12.2008, Potvrzení o daňové registraci Investiční společnosti u Finančního úřadu pro korporace v Mnichově, č.j. 143/800/14503 KOI ze dne 06.03.2006, Prohlášení o skutečném vlastnictví příjmů ze dne 16.02.2006 a Potvrzení Finančního úřadu pro korporace v Mnichově, že Podílový fond je poplatníkem SRN,) se žalovaný vyjádřil tak, z nich nelze osvědčit, že se Podílový fond stal vlastníkem Nemovitosti.

Ad 2. Pokud jde o námitku žalobce vytýkající nesprávné posouzení právní otázky, v tom smyslu, že žalovaný z absence zápisu v katastru nemovitostí tak, jak jej předpokládá ust. § 7 odst. 2 zákona č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, dovodil neunesení

důkazního břemene žalobcem, soud jí rovněž nemůže přisvědčit. Závěr žalovaného o neunesení důkazního břemene se neopírá pouze o zápis v katastru nemovitostí, nebo o zápis dle § 7 odst. 2 zákona o kolektivním investování, ale je založen primárně na skutečnosti, že žalobce neprokázal svá tvrzení, že Nemovitost byla pořízena pro Podílový fond, resp. že výnosy z Nemovitostí plynou do Podílového fondu, neboť to neprokázaly žalobcem předložené důkazy popsané výše (účetní evidence, usnesení Podílového fondu, souhlas s pořízením Nemovitosti adt.). Naopak z důkazů soustředěných správcem daně a žalovaným byla tvrzení žalobce vyvrácena (Sdělení ČNB, účetní evidence, Kupní smlouva, Návrh na vklad atd.).

Z nesporné skutečnosti, že podílový fond nemá právní subjektivitu (viz. ust. § 6 odst. 2 věta druhá zákona o kolektivním investování), nevyplývá, že není možné jej zapsat jako do katastru nemovitostí, byť nikoliv jako vlastníka. Pokud Nemovitost byla zakoupena z prostředků Podílového fondu, a veškeré výnosy z Nemovitosti náležely Podílovému fondu, resp. jeho podílníkům měl žalobce takovou skutečnost prokázat, což se v řízení nestalo. Žalovaný v řízení, jak bylo výše soudem vyloženo, netvrdil, že zápisu údaje o vlastníkově na listu vlastnictví v katastru nemovitostí je jediným přípustným důkazem k prokázání otázky, komu náleží výnosy z Nemovitosti. Argumentaci žalovaného, že v § 7 odst. 2 tuzemského zákona o kolektivním investování je k majetku podílového fondu uvedeno, že pokud zvláštní právní předpis nebo právní úkon vyžadují údaj o osobě vlastníka, nahradí se údaje o všech podílnících názvem podílového fondu a údaji o investiční společnosti, která tento fond obhospodařuje, nelze ničeho vytknout. Z tohoto ustanovení pak vyplývá, že zapsání vlastnického práva k Nemovitosti ve prospěch Podílového fondu nebránil žádný právní předpis, přičemž není podstatné, že Podílový fond nemá právní subjektivitu a že do právních vztahů za tento fond vstupuje Investiční společnost.

Vzhledem k uvedenému se soud nemohl ztotožnit s námitkami uplatněnými v žalobě a nemohl než konstatovat, že žalovaný vydal rozhodnutí v souladu se zákonem, a protože soud neshledal ani takové vady řízení, které by mohly mít z procesního hlediska vliv na nezákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zák.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž v řízení nebyl úspěšný, nemá na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšnému žalovanému, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by jí náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaný žádné své náklady ani neuplatňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. července 2012

Mgr. Jana Brothánková v.r.
předsedkyně senátu